

deSHAME – Stå frem, sig fra

Ekstraøvelse 2 – Annas historie

Det var til festen hjemme hos Sara. Alle fra skolen var der. Også Magnus. Magnus og jeg har matematik sammen. Han er supersød, og vi har haft en flirt kørende for sjov igennem længere tid. Magnus kom over til mig, og vi begyndte at snakke. Han flirtede ret meget og begyndte at læne sig helt tæt ind til mig. Jeg synes, han er sød, men ikke på den måde. Jeg ville ikke give ham et forkert indtryk, så jeg fandt på en undskyldning for at gå over til min bedste ven, Oliver. Oliver gav mig et stort kram, og vi holdt om hinanden. Åbenbart var der en til festen, der så os og troede, at vi var kærestes. Det er vi bestemt ikke! Jeg har kendt Oliver siden 1. klasse, og vi har altid været bedste venner, men ikke mere end det.

1. PAUSE

Nogen tog altså et billede af mig og Oliver, der krammede. Næste dag blev billedet sendt rundt til alle sammen med et rygte om, at vi havde gjort forskellige ting ... du ved, seksuelle ting. Det passede ikke. Der kom virkelig mange spydige kommentarer. De fleste var rettet mod mig. Der stod, at jeg var klam og en luder. Der stod også nogle kommentarer om Oliver. Bl.a. stod der: "Jeg troede ikke, han var til piger."

2. PAUSE

Jeg følte mig virkelig ydmyget. Det var så pinligt! Jeg havde jo kun krammet med min bedste ven, men det føltes, som om jeg havde gjort noget forkert. Nogle af dem, som jeg troede var mine venner, begyndte også at kommentere på billedet og kalde mig alle mulige grimme ting. Nogle tog endda skærbilleder af mine andre fotos og satte ekstra emojis og billeder på dem, så det så ud, som om jeg gjorde forskellige seksuelle ting med mange andre fyre også. Selvfølgelig nægtede jeg det, men der var ingen, der troede på mig. Jeg prøvede at ignorere det, og efter et stykke tid stoppede kommentarerne. Det mærkelige var, at Magnus begyndte at opføre sig virkelig underligt. Han sagde ikke noget, men jeg gætter på, at det var ham, der startede rygterne.

3. PAUSE

Et par uger senere var jeg næsten kommet over det. Jeg sad på mit værelse en aften, da Oliver sendte mig en besked om, at han havde set et nøgenfoto, der blev delt på nettet. I kommentarfeltet stod der, at det var mig, men det var det ikke. Den, der startede det, må have fundet nogle tilfældige nøgenbilleder på nettet og bare sagt, at det var mig. Det var så forfærdeligt. Alle begyndte at sende mig beskeder og sende billedet til mig og spørge, om det var sandt. Jeg havde bare lyst til at grave mig dybt ned i et hul. Det var forfærdeligt. Jeg følte mig så hjælpeløs. Jeg er glad for, at Oliver stadig er der og støtter mig som en ven. Det er ved at være et stykke tid siden nu, men jeg føler mig stadig utryk og nervøs for, at nogen vil finde billedet og dele det igen. Hvorfor indser folk ikke, at det ikke er okay at gøre den slags ting?